

AVIZ
**referitor la proiectul de Ordonanță privind procedura
reorganizării judiciare și a falimentului
instituțiilor de credit**

Analizând proiectul de Ordonanță privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului instituțiilor de credit, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.9 din 21.01.2004,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță, cu următoarele observații și propuneri:

I. Observații generale

1. Proiectul de ordonanță are ca obiect reglementarea procedurii reorganizării judiciare și a falimentului instituțiilor de credit, persoane juridice române, inclusiv a sucursalelor acestora cu sediul în străinătate.

Potrivit proiectului, prevederile acestuia se aplică și cooperativelor de credit, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, aprobată prin Legea nr.200/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Structurat în trei titluri și un număr important de capitole, proiectul stabilește participanții la procedura reorganizării judiciare și a falimentului instituțiilor de credit, deschiderea procedurii și efectele acesteia, reorganizarea instituțiilor de credit pe baza unui plan întocmit în acest scop, care nu va putea depăși un an de la data confirmării acestuia, tranzacțiile privind cumpărarea de active și

asumarea de pasive, precum și răspunderea organelor de conducere, a cenzorilor și a personalului de execuție sau cu atribuții de control din instituția de credit ajunsă în stare de insolvență.

Totodată, proiectul reglementează raporturile de drept internațional privat în domeniul insolvenței instituțiilor de credit, competența și legea aplicabilă în cazul procedurii reorganizării judiciare și a falimentului instituțiilor de credit persoane juridice române și a sucursalelor lor stabilite în alte state membre, precum și desemnarea administratorilor sau a lichidatorilor.

2. Din punct de vedere de dreptului comunitar, prezentul proiect cade sub incidența reglementărilor statuate la nivelul Uniunii Europene, subsumate amplei problematice a “Libertății de circulație a serviciilor”, în domeniul particular, rezervat serviciilor din sfera “Sectorului bancar”.

Necesitatea unui demers legislativ, precum cel de față, rezidă în principal, din obligațiile asumate de statul român în cursul procesului de negociere a aderării la Uniunea Europeană, respectiv cele referitoare la armonizarea prevederilor legale naționale în materie cu dispozițiile Directivei 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001 privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit.

Așa după cum se menționează și în Nota de fundamentare, un asemenea demers este cu atât mai justificat cu cât, acesta privește completarea legislației românești de profil, cu noi dispoziții speciale ce reglementează problematica procedurii reorganizării instituțiilor de credit, alăturându-se celor deja existente privitoare la procedura lichidării instituțiilor de credit, și care în ansamblul lor necesitau realizarea unui cadru juridic unitar, având la bază ideea unei reconsiderări și reactualizări a acestor prevederi naționale, în lumina noilor realități juridice europene.

Din acest punct de vedere, inițiatorul proiectului și-a propus transpunerea Directivei nr. 2001/24/CE în contextul legislației naționale, având ca principale coordonate : preluarea dispozițiilor comunitare privind reorganizarea instituțiilor de credit; preluarea dispozițiilor referitoare la efectele îndeplinirii formalităților necesare în rezolvarea măsurilor de reorganizare și a procedurilor de lichidare a instituțiilor de credit cu sediul social în România și care au sucursale autorizate în statele Uniunii Europene, după cum și a celor care au sediul social în statele Uniunii Europene și care au sucursale

autorizate în România, concretizate prin reglementarea raporturilor de drept privat în domeniul insolvenței instituțiilor de credit.

Inițierea și promovarea unui asemenea proiect de act normativ, se constituie așadar ca o concretizare a angajamentelor asumate de România prin Documentul de Poziție corespunzător capitolului 3 de negociere - Libera circulație a serviciilor, de altfel, un obiectiv distinct prevăzut și în cadrul documentului guvernamental intitulat Programul Legislativ pentru susținerea procesului de aderare a României la Uniunea Europeană în perioada decembrie 2003-decembrie 2004, adoptat în cursul lunii noiembrie 2003.

Este de precizat că printr-un asemenea demers legislativ se dă curs, totodată, și recomandărilor Comisiei Europene formulate în cuprinsul Raportului periodic pe anul 2003 privitor la progresele înregistrate de România pe calea aderării la Uniunea Europeană, respectiv necesitatea "acordării unei atenții deosebite transpunerii legislației comunitare referitoare la adecvarea capitalului, conglomeratele financiare și falimentul instituțiilor de credit, situațiile financiare ale sucursalelor...precum și implementarea practicilor de supraveghere în aceste domenii".

Din analiza comparativă efectuată asupra proiectului, în raport de prevederile Directivei nr.2001/24/CE privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit a rezultat că, de-o manieră generală, inițiatorul prezentului demers a reușit transpunerea corespunzătoare a prevederilor comunitare în principalele sale elemente, adecvându-le specificității instituțiilor de credit românești, pe coordonatele prefigurate de actul juridic comunitar. Sunt de menționat în acest sens, cu prioritate, preluarea fidelă în cuprinsul proiectului a normelor comunitare ce statuează asupra terminologiei și a definițiilor, uzitate în această materie a procedurii reorganizării și falimentului instituțiilor de credit, dar mai cu seamă transpunerea și concretizarea în cuprinsul aceluiași Titlu I din proiect a aspectelor de ordin general, principial, conținute de actul comunitar, dezvoltate de către inițiator, în privința problematicii reorganizării instituțiilor de credit, ce privesc prin excelență competența autorităților administrative sau judiciare ale statului membru de origine de a decide punerea în aplicare în cadrul unei instituții de credit, inclusiv pentru sucursalele acestora stabilite în alte state membre, a uneia sau mai multor măsuri de reorganizare.

De asemenea, o relevanță deosebită o prezintă reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul insolvenței

instituțiilor de credit , problematică conținută în cadrul Titlului II din proiect și care condensează, cea mai mare parte a normelor juridice prevăzute de actul juridic comunitar, transpuse deopotrivă de inițiator, de-o manieră corectă și fidelă.

Sunt de menționat aici, reflectarea în contextul proiectului a dispozițiilor comunitare ce privesc următoarele aspecte esențiale: stabilirea legii statului de origine ca lege aplicabilă în ceea ce privește deschiderea procedurii de reorganizare judiciară și a falimentului instituțiilor de credit, inclusiv a sucursalelor acestora stabilite în alte state; recunoașterea efectelor măsurilor de reorganizare, respectiv de faliment, conform legislației statului membru de origine, în toate statele Uniunii, fără nici o altă formalitate; asigurarea publicării în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene a hotărârii de deschidere a procedurii reorganizării judiciare și a falimentului, într-una din limbile oficiale ale statelor în cauză; înregistrarea în registrele publice a hotărârii de deschidere a procedurii de reorganizare judiciară sau a procedurii de faliment.

Pe aceleași coordonate ale transpunerii dispozițiilor Directivei nr.2001/24/CE realizate corespunzător de către inițiator, mai putem aminti: dovada desemnării administratorului sau lichidatorului pe baza unei copii certificate a hotărârii instanței judecătorești competente; onorarea obligațiilor; informarea creditorilor; secretul profesional etc.

În raport de cele arătate, putem conchide prin a spune că proiectul Ordonanței de Guvern, supus analizei, asigură armonizarea legislației românești cu reglementările comunitare în domeniul procedurii reorganizării judiciare și a falimentului instituțiilor de credit, adoptarea sa constituind un pas important din perspectiva încheierii negocierilor aferente Capitolului 3 - "Libera circulație a serviciilor", în sfera serviciilor din sectorul bancar.

3. Legea nr.64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului reprezintă normele de drept comun în această materie, iar Legea nr.83/1998 privind procedura falimentului instituțiilor de credit, norme cu caracter special.

Prin proiectul de ordonanță privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului instituțiilor de credit, care urmează a abroga Legea nr.83/1998 se face totodată corelarea cu dispozițiile Legii nr.637/2002 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul insolvenței.

Semnalăm însă faptul că potrivit art.2 alin.(2) lit.a) din această lege, prevederile acesteia nu se aplică în cazul unei proceduri de insolvență care are ca obiect “bănci, cooperative sau alte instituții de credit”.

În condițiile în care includerea în proiect a prevederilor Directivei nr.2001/24/CE a Parlamentului și a Consiliului European, creează cadrul legal în raport cu statele membre ale Uniunii Europene, în raporturile cu alte state decât acestea, prevederile art.57 din proiect trimit în completare, în măsura compatibilității, la prevederile Legii nr.637/2002.

Or, în acest caz, prevederile art.2 alin.(2) lit.a) din acea lege obstaculează și deci, intervenția legislativă ar trebui să aibă în vedere și acest articol.

4. Scindarea procedurilor de reorganizare, de aceea a falimentului până la data aderării României la Uniunea Europeană, prevăzută de art.63 alin.(3), este discutabilă față de prevederile Legii-cadru nr.64/1995 la care se face adesea trimitere, trunchiind funcționarea sistemului preconizat chiar de această ordonanță, sistem ce se vrea corelat pe de-a întregul cu cel instituit de Directivă.

De remarcat și faptul că dacă până la data aderării la Uniunea Europeană dispozițiile acestor ordonanțe se aplică numai cu privire la falimentul instituțiilor de credit, aceasta se face prin eliminarea măsurilor de asanare pe care le prevede Directiva, măsurile prevăzute de aceasta fiind diferite pe alocuri de reorganizarea judiciară de la noi.

De altfel, celeritatea care ar putea fi elementul decisiv al acestei soluții este realizată prin dispoziția art.14 alin.(2) care dă posibilitatea Băncii Naționale a României de a cere imediat intrarea în faliment, în situațiile prevăzute de art.2 lit.h) pct.2 și 3. Deci s-a creat o excepție care nu ar înlătura regulile coexistenței celor două proceduri în acest interval.

5. Ca terminologie generală, semnalăm că sintagma folosită în Directivă este unitară “deschiderea procedurii” în franceză “l'ouverture” și nu “începerea procedurii”, în franceză “commencement”, cum din păcate se alternează nejustificat în traducerea directivei și se plasează în textul ordonanței (art.10 lit.c), art.16 alin.(1), (2), (4) și (5), art.19, art.26 alin.(2) teza a doua), art.38 alin.(2), art.39 alin.(1), art.48 alin.(2) lit.a), g), art.60.

Această este în discordanță și cu prevederile Legii nr.64/1995 care utilizează de asemenea, unitar, aceeași terminologie (a se vedea și rectificarea art.10 lit.e) publicată în Monitorul Oficial nr.89 din 28 februarie 2000).

II. Observații de redactare și de tehnică legislativă

1. Proiectul nu cuprinde formula introductivă care trebuie să indice temeiul constituțional și legal al emiterii ordonanței și anume “În temeiul art.108 din Constituție, republicată și al art.1 pct.II poz.9 din Legea nr.559/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe”.

2. Sub aspectul sistematizării dispozițiilor normative, relevăm faptul că alcătuirea capitolelor dintr-un singur articol, cum este cazul capitolului I al Titlului II nu este recomandată de normele de tehnică legislativă stabilite prin Legea nr.24/2000. De aceea, sugerăm reanalizarea și resistemizarea de rigoare.

3. În ceea ce privește marcarea dispozițiilor normative, subliniem faptul că această cerință nu se realizează în mod unitar în întreg cuprinsul proiectului întrucât, începând cu Capitolul II al Titlului II, articolele sunt urmate de un titlu, metodă care nu se încadrează în exigențele de tehnică legislativă. Precizăm că, de regulă, la coduri și alte acte normative de mare întindere, articolele sunt marcate de note marginale, însă acest procedeu trebuie utilizat în întregul cuprins al proiectului, nu numai pentru unele capitole.

4. La art.2 alin.(1) lit.d), pentru corelare cu prevederile Directivei și pentru redarea unei fluente gramaticale, propunem îmbunătățirea redactării textului din rândurile 4 și 5, astfel:

“... inclusiv măsurile care implică posibilitatea unei suspendări a plăților, a unei suspendări a măsurilor de executare sau a unei reduceri a creanțelor;”.

La alin.(1) lit.h), pentru respectarea modului de redare a tezelor dorite, propunem modificarea punctelor 2 și 3 după cum urmează:

“2. Scăderea sub 2% a indicatorului de solvabilitate a instituției de credit;

“3. Retragerea autorizației de funcționare a instituției de credit, în conformitate cu prevederile Legii nr.58/1998 privind activitatea bancară, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a imposibilității de redresare financiară a unui instituții de credit aflate în administrare specială”.

La același articol, pentru ca marcarea enumerărilor subsumate lit.i) să nu se confunde cu alineatele, precum și pentru uniformitate în marcarea textelor, propunem ca cifrele 1) și 2) să fie redată fără paranteză, astfel cum s-a procedat la lit. h).

Totodată, pentru corelare exactă cu terminologia folosită în Directivă, propunem înlocuirea din rândul 4 a sintagmei “piețele la bună înțelegere” prin aceea de “prin tranzacții directe”.

Această remarcă este făcută, deoarece în context “marchés” înseamnă “tranzacție” fiind vorba de operațiuni realizate prin tranzacții **directe între părți**, iar nu pe piață, **prin intermediar autorizat**. Oricum, sintagma “piețe prin bună înțelegere” este fără corespondență în realitate.

Totodată, la lit.i) pct.2 lit.c), pentru o redactare specifică stilului normativ, expresia “prevederilor de la lit.b)”, propunem să fie înlocuită cu aceea de “prevederilor lit.b)”.

Această observație o reiterăm și pentru lit.d) din același context.

La alin.(2) al art.2, menționăm că potrivit exigențelor de tehnică legislativă, atunci când în cuprinsul unui act normativ se invocă un alt act normativ, titlul acestuia se redă numai atunci când actul normativ respectiv este invocat pentru prima dată, pentru a nu se încărca excesiv textul reglementării. De aceea, având în vedere că titlul Legii bancare nr.58/1998 a fost redat în cuprinsul alin.(1) al art.2, propunem eliminarea acestuia, precum și a mențiunilor referitoare la intervențiile legislative ulterioare adoptării. Această remarcă este valabilă și pentru situația similară de la art.9 alin.(3).

În același mod se va proceda și în ceea ce privește Legea nr.64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, redată cu toate informațiile în cuprinsul art.4 alin.(3) lit.c), astfel că titlul acesteia și mențiunile referitoare la intervențiile legislative ulterioare trebuie eliminate de la art.6 alin.(2) și (4), art.7 alin.(1) și (4), art.9 alin.(3), art.10 lit.b) și k), art.12 alin.(2), art.13 alin.(1), art.15 alin.(4) art.21 alin.(1), art.22, art.23, art.24, art.26, art.36, art.43 alin.(1) lit.b), art.45 și art.64, precum și cu Legea nr.637/2002 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul insolvenței, al cărei titlu trebuie eliminat din cuprinsul art.57, întrucât a mai fost redat la art.48 alin.(2) lit.a).

5. La art.3 alin.(3), având în vedere că în cuprinsul Legii nr.92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, alineatele nu sunt marcate cu cifre, pentru redarea fidelă a elementelor

structurale din acest act normativ, expresia “art.12 alin.(3)” trebuie înlocuită cu expresia “art.12 alin.3”.

La alin.(4) lit.d), pentru corelare cu art.45 alin.(1) din Legea nr.64/1995, propunem înlocuirea sintagmei din rândul 2 “pentru anularea unor transferuri” cu aceea de “pentru anularea unor constituiri de garanții sau a unor transferuri”.

La același alineat, propunem completarea atribuțiilor stabilite în competența tribunalului cu “stabilirea răspunderii civile a organelor de conducere, a cenzorilor și a personalului de execuție sau cu atribuție de control din instituția de credit ajunsă în stare de insolvență”, pentru a se corela astfel cu sarcinile decurgând din Titlul 1 Capitolul IV. Această nouă atribuție urmează a fi plasată ca lit.j) în locul tezei actuale care se va marca cu lit.k).

6. La art.4 alin.(1), pentru un plus de rigoare în redactare, sugerăm înlocuirea expresiei “în baza art.3”, cu expresia “în baza prevederilor art.3”.

La alin.(2), pentru redarea termenului folosit în Directivă, sugerăm înlocuirea expresiei “de circulație” cu cea “de difuzare”.

Observația este pertinentă și pentru art.43 alin.(1) lit.b), art.49 alin.(1), art.56 alin.(4).

La alin.(3) al aceluiași articol, pentru corectitudinea marcării dispozițiilor normative, în acord cu normele de tehnică legislativă reglementate de Legea nr.24/2000, cuvintele “art.16(2)” de la lit.a), trebuie înlocuite prin “art.16 alin.(2)”.

Este de arătat că intrarea în faliment a instituției de credit debitoare, potrivit art.26 alin.(1) se decide prin încheiere, motiv pentru care sugerăm înlocuirea în cadrul lit.b) a substantivului “hotărârea” cu “încheierea”, urmând a se face și precizarea că este vorba de art.26 alin.(1).

7. La art.5 lit.f), ultimul cuvânt trebuie trecut la cazul genitiv “procedurii” și nu la forma plurală, deoarece este vorba de o singură procedură.

La lit.g) în primul rând, după substantivul “constituirilor” trebuie plasată expresia “de garanții”.

La pct.7, întrucât Ordonanța Guvernului nr.39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, după republicare nu a mai suferit alte intervenții legislative, precizarea “cu modificările și completările ulterioare” postpusă titlului acestui act normativ trebuie eliminată.

8. La art.6 alin.(1), pentru corelare cu art.9 alin.(1) propunem înlocuirea substantivului “opinia” cu “punctul de vedere al ...”.

9. La art.9 alin.(2), propunem eliminarea sintagmei din rândul 3 “de către acesta la data deschiderii procedurii”. Motivarea constă în faptul că administratorul special nu este numit de tribunal, ci de Banca Națională a României și nu la deschiderea procedurii, ci înainte. Ceilalți nu sunt cei neapărat numiți la deschiderea procedurii.

La alin.(3), în plus față de observația de la pct.3 supra privind eliminarea titlului actelor normative invocate în text, pentru o exprimare specifică stilului normativ, sugerăm înlocuirea expresiei “stipulate la art.81”, prin aceea de “prevăzute la art.81”.

10. La art.10 lit.j), în legătură cu sintagma finală “înregistrarea cererii introductive”, considerăm că este preferabilă expresia “deschiderea procedurii”, deoarece numai astfel norma este completă, în caz contrar de la data înregistrării cererii introductive până la deschiderea procedurii rămânând o perioadă neacoperită.

La lit.k) pct.1, în rândurile 9 și 12 urmează a se introduce particula “în” plasată înaintea substantivului “funcție”, pentru motive gramaticale.

La pct.2, întrucât mai multe capitole din cuprinsul Legii nr.64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului sunt împărțite în secțiuni, pentru precizia normei de trimitere, propunem introducerea mențiunii “a Capitolului III”, după expresia “secțiunea a 6-a “Falimentul”.

11. La art.12 alin.(1), pentru o exprimare juridică, propunem înlocuirea substantivului din rândul 4 “apariției” cu expresia “intervenirii/creării”.

La alin.(2), semnalăm faptul că subsecțiunea nu constituie element structural consacrat pe planul normelor de tehnică legislativă și, de aceea, expresia “Prevederile Subsecțiunii 1” trebuie înlocuită cu aceea de “Prevederile pct.1”.

12. La art.15 alin.(2) și art.16 alin.(1), pentru un plus de rigoare în redactarea textului, expresia “menționate la alin. ...” sau, după caz, “menționate la art. ...” trebuie să fie înlocuită prin expresia “prevăzute la alin. ...”, respectiv “prevăzute la art. ...”.

Cu privire la sintagma din alin.(2) “la data înregistrării cererii sale menționate la art.14 sau după caz;”, această situație contrazice art.14 alin.(3) lit.b), deoarece când cererea este introdusă de Banca Națională a României e obligatoriu ca la data cererii introductive

administratorul special să fi fost numit de Banca Națională a României. Textul trebuie revăzut.

13. La art.16 alin.(6), potrivit rigorii de tehnică juridică, termenul “anterior” trebuie înlocuit cu numărul alineatului (5).

14. La art.17 alin.(2), pentru păstrarea uniformității în marcarea elementelor structurale ale articolului, în întreg cuprinsul proiectului, cifra care semnifică alineatul la care se face trimitere trebuie încadrată între paranteze, “alin.(1)”.

Această observație este valabilă și pentru art.21 alin.(1) cu referire la alin.(3) al art.60, art.40-42.

15. La art.19 alin.(1), pentru precizia normei sugerăm introducerea cuvintelor “alin.(1)”, după cuvintele “art.16”.

La alin.(2), înaintea mențiunii “alin.(1)” trebuie inserat substantivul “prevederilor”.

16. Referitor la marcarea secțiunilor enumerate ulterior secțiunii întâi, pentru corectitudinea redactării, acestea trebuie redactate sub forma “Secțiunea a 2-a”, “Secțiunea a 3-a”, etc.

17. La art.24 alin.(2), pentru rațiunile expuse anterior, sintagma “din legea menționată” propunem a fi înlocuită cu indicarea actului normativ, respectiv “Legea nr.64/1995”.

18. În legătură cu construcția juridică a art.37, menționăm faptul că unele teze, cum ar fi cele prevăzute la alin.(1) lit.a) și b), se suprapun cu prevederile art.38 care reglementează ordinea de plată a creanțelor, creându-se astfel o îngreunare a interpretării, într-o dispoziție de maximă importanță. Propunem revederea celor două articole pentru o corelare riguroasă.

19. La art.39 alin.(1) lit.h), în legătură cu sintagma “încetării plăților”, pentru claritate și certitudinea momentului de referință, propunem înlocuirea cu expresia “deschiderii procedurii”.

20. La art.43 alin.(1) lit.b), pentru concordanța logică a timpurilor, în rândul 7, verbul “va fi” trebuie schimbat în “a fost”.

La alin.(2), pentru exactitate, trebuie inserată în rândurile 2 și 6 expresia “după caz, a municipiului București”, plasată după sintagma “direcția județeană”.

21. La Titlul II Capitolul II urmează a se scrie forma gramaticală corectă, respectiv “sucursalelor”.

22. La art.47 alin.(3), cu privire la formularea “Dispozițiile alineatelor precedente”, sugerăm înlocuirea acesteia cu o normă de trimitere la respectivele articole, astfel “Dispozițiile alin.(1) și (2)”.

23. La art.48 alin.(2) lit.b), expresia “titlurilor de valoare” trebuie înlocuită cu aceea de “unor instrumente financiare”, terminologie consacrată în legislația pieței de capital - Ordonanța de urgență a Guvernului nr.28/2002, etc..

La lit.c), trebuie înlocuită sintagma finală “dacă nu sunt încălcate dispozițiile alin.(1)” cu “lit.b)”, deoarece în directivă referirea este **precisă și individuală** anume la art.24, adică **Lex rei sitae**, care în proiectul supus avizării corespunde **ad litteram** cu textul lit.b).

La lit.d), după substantivul “compensarea” trebuie introduse adjectivele “convențională și novația”, eliminându-se adjectivul “contractuală”, iar după verbul trecut de asemenea, la prezent prin eliminarea particulei “va” și cuvântul “exclusiv” pentru a corespunde astfel textului art.25 din Directivă.

24. La art.49 alin.(2), pentru respectarea art.6 pct.4 din Directivă, după verbul din rândul 4 “să menționeze” trebuie introdus particula “clar”.

25. La art.51 alin.(2), pentru redarea exactă a art.28 pct.2 din Directivă, sugerăm redactarea frazei a doua a textului după cum urmează:

“El va putea să numească alte persoane care să-l sprijine sau să îl reprezinte în derularea procedurii pe teritoriul acestor state, în special în scopul de surmonta dificultățile eventual întâmpinate de creditorii din aceste state”; se impune precizarea că administratorul/lichidatorul **este al procedurii**, nu poate acorda asistență unei părți în proces, respectiv **creditorii** !

26. La art.53 alin.(2), pentru corelare cu art.14 pct.2 din Directivă, propunem eliminarea cuvintelor din rândul 3 “iar”, “trebuie”. În rândul 6 urmează a fi introduse la început particula “dacă” înaintea expresiei “creanțele preferențiale”, particula “cele” înaintea expresiei “pentru care au fost ...” și eliminate cuvintele “care nu”, după verbul “sunt” adăugându-se sintagma “sau nu”.

27. La art.63 alin.(2), având în vedere că potrivit normelor de tehnică legislativă instituția derogării intervine atunci când se derogă de la un alt act normativ, nu în cadrul unei norme anterioare, sintagma “prin derogare de la prevederile alin.(1)” trebuie înlocuită cu sintagma “Prin excepție de la prevederile alin.(1)”.

Oricum însă, textul este mai mult decât surprinzător, întrucât până la aderarea României la Uniunea Europeană, nu vor putea fi introduse cereri de deschidere a procedurii de reorganizare judiciară și

faliment în regimul Titlului II. Adică, cereri introductive vor putea fi introduse în România conform art.11 din proiect fără nici o problemă, dar pentru o asemenea procedură cu elemente de extraneitate localizate în state membre ale Uniunii Europene rămâne ca până la aderarea României la Uniunea Europeană să se aplice dreptul internațional privat comun al insolvenței, iar nu dispozițiile speciale din Titlul II. De aceea, inclusiv alin.(3) al textului este fără sens și fără obiect, căci pentru probleme altfel decât cele reglementate în Titlul II se aplică textul proiectului fără complicații, astfel încât alin.(3) trebuie eliminat, ca și alin.(2).

28. La art.64, semnalăm faptul că titlul Legii nr.83/1998 este redat incorect, urmând să fie înlocuit cu următorul titlu “privind procedura falimentului instituțiilor de credit”.

Această observație este valabilă și pentru situația similară de la art.65.

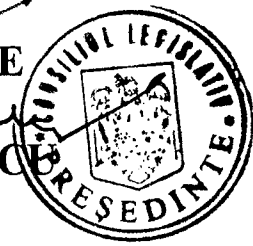
Pe fond însă, teza promovată de acest articol este contrară principiului de drept tranzitoriu sau intertemporal în domeniul legilor procedurale pe care art.132 din Legea nr.64/1995 și toată doctrina și practica în materie care îl consacră unanim. Contravine și art.34 paragraful 1 alin.(2) teza a doua din Directivă.

29. Pentru respectarea dispozițiilor art.35 alin.(2) din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, potrivit cărora în cuprinsul actelor normative verbele se utilizează la timpul prezent, forma afirmativă, propunem ca în cuprinsul proiectului, verbele să fie redactate cu respectarea acestei exigențe.

Enumerăm exemplificativ art.11, art.21, art.23, art.24 alin.(1), art.47 alin.(1), art.48 alin.,(1) lit.k), art.61.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București
Nr.112/26.01.2004